

Novine

tjednik.

Priloga: mesečno M. List, letno Kalendar Srca Jezušovoga.

Izhaja vsako nedelo.

CENA:

V državi na skupni naslov najmanje 10 komadov letno 25 Din. mesečno 2 Din. zadnji mesec 3 Din. Na posamezni naslov letno 30 Din. mesečno 2 Din. 50 par. V države Evrope: letno 75 Din., mesečno 6 Din. 50 par. Z M. Listom i Kalendarom 100 Din. — V zvišneuropske države dolar i pol ali 85 Din. Z M. Listom i Kalendarom 2 dolara. — Naročnina se mora plačati naprej. — Vsi naročniki dobijo kalendar za polovično ceno.

CENA OGLASOV:

cm² 75 par, med tekstom 1:50 Din., v „Poslanom“ 3 Din. Naznanilom i malim oglasom do 30 reči 5 Din. Više od vsake reči 1 Dinar. Pri večkratnoj objavi popust od 5%—25%. Takso plača uprava, poštino oglasiteo. Oglasi se plačajo taki, če ne posebne pogodbe. Oglase sprejema samo Prekmurska tiskarna.

Rokopisi se ne vraćajo.

Uprava: Črensovci. Pošt. ček. pol. št. 11.806.

Leto XVIII. št. 42.

Glasiło Slovenske krajine

Uredništvo: M. Sobota
Telefon št. 28.

Naša jabuka na sadnoj razstavi v Ptui.

Preminočo nedelo se je vršila v Ptui I. banovinska sadna razstava za Slovenijo. Razstavljena so bila v prvovrsti jabuka pakivana v ameriške zaboje. Iz Slovenske krajine je bilo razstavljenih 39 ameriških zabojov po okoli 20 kg sledećih sort: Jonathan, kanadka, londonski peping, krivopecelj, Perlova reneta, letne in zimske mošencike, batulj. Posebno občudovanje je žeo krasni jonathan. Na toj razstavi se je dognala vrednost batula, ki je bio sprejeti v sortiment za celo banovino i naj bi nadomeščao bellefleur, ki je preobčutljiv. Vse sadje iz Slovenske krajine se je zavilo v svileni papir i zapakivalo v ameriške zaboje že na kmetijskoj šoli v Rakićani.

Sadje so razstavili: g. šol. upravitel Vukan Koloman, Bodonci, g. župnik Šiftar, Bodonci, g. župnik Čarić, Sv. Jurij, g. Būček Mihael, posestnik iz Serdice, g. Weis iz Rogoševac. Najlepše sadje je bilo iz Bodonci. Naša jabuka so odnesla tretjo nagrado.

Drzen vlom sredi mesta

V nedelo zvečer je v Novom mestu nekš vlomilec vdor v ulici 6. v hišo Rudolfa Turka z Rakeka. V hiši stanuje več strank, med njimi tudi upravitel hiše gosp. Franc Vidrih, državni vpokojenec. V njegovoj odsotnosti je tovaj prišeo v hišo odpro z naperačom sobna vrata i je na isti način vlomo tudi v vekši kufar, v šterom je meo sranjenih 3000 D. Vlomilci so morale biti razmere v hiši dobro znane. Po vlomi se je opravo skozi okno i prejšo.

Prijateli pozdravljeni! — Dobrotniki zahvaljeni!

K pobožnosti širitelov Novin i Marijinoga Lista.

Kak smo že poročali, majo širitelje naših listov dnes, v nedelo (dne 18. t. m.) v M. Soboti, v Martinišči svojo pobožnost, ki se začne ob pol edenajstih) i razgovor. To je tak za nje kak za liste same velki dogodek.

Prijateli, bodite pri toj priliki pozdravljeni! Pozdravljamo Vas, ki se trudite, ki širite naše liste v svojih vesnicaj, ki morate večkrat prenašati od strani nasprotnikov zasmehovanje i zasramovanje. Z Vami vred pa pozdravljamo vse naročnike, čitatele, sotrudnike i druge prijatele naših listov. Pozdravljamo tudi tiste, ki so v Ameriki i drugih delaj sveta i nemrejo priti med nas, da bi se z nami razgovarjali i veselili. Naš pozdrav naj vala sploh vsem, ki dobivajo naše liste v roke.

S pozdravom vred Vam izražamo prisrčno zahvalo. Dragi širitelje, Vi ste dobrotniki naših listov. Vi pomagajte, da naši listi najdejo pot tudi v oddaljene kraje. Za vse vaše trude, za vse žrtve, za vsa zasmehovanja sprejmite najtoplejšo zahvalo! Poplača naj Vas osvedočenje, da delate za dobro stvar. Kda širite naše liste opravlate krščansko i narodno delo i ste tak apostoli krščanske i narodne misli. Mi Vam vsega nemremo poplačati, a plača Vam vse Bog i naša nebeska Mati — Marija.

S pozdravom i zahvalov pa združimo tudi prošnjo. Kak ste našim listom dozda bili verni dragi širitelje i čitelje, ostanite tudi naprej. Posebno k novomi leti naj vsaki šritel znova ide od hiše do hiše, od prijatela do prijatela, od znanca do znanca i naj priporoča naše liste tudi takšim, ki jih dozda neso meli. Kem več nas bo, tem bole de za vse, ar več ljudi več premore. Zato šče ednok prosimo vse smilene širitele i čitele naj nas podpirajo v kem obilnešoj meri i te tudi mi bomo lahko davali naše liste v vekšoj i lepšoj obliki našim dragim čtevcom do rok.

Angleški prestolonasl. v Lurdi.

Angleški prestolonaslednik se je nedavno mudio v kopališči Biaritz (pod Pireneji), od tam pa je z letalom obiskao tudi slavno božo pot v Lurdi. Princ je pileto v Lurd ravno te, gda so začnoli blagoslavlati betežnike. Blagoslovi je prisostvuvao do konca; posebno genolo ga pa je popevanje angleških romarov, ki so popevali v angleškom jeziki. Med blagoslovom je tudi prestolonaslednik poklekno, čeprav ne katoličan. Obiskao je tudi zdravilišče, ar so njemi zdravniki razkazali vse naprave. Z angleškimi romari se je prav po domače pogovarjao i je obžaluvao, da ne more obiskati angleških betežnikov v bolnici zavolo pomenkanja časa.

Jetnik skočo s tretjoga nadstropja.

V četrtak predpoldnevom se je v časi, kda se na dvorišči sprehajajo jetniki, pripeto grozen dogodek. Skoz okno svoje celice v tretjom nadstropji je naednok skočo nekš kaznjenec. Bio je to preiskovanec Albert Peluha, proti šteromi bi se v kratkom mela vršiti razprava. Obduženi je, da je bujo svojo 17 letno ženo, da bi na te način prišeo v posest dedščine v višini 250.000 Kč. Peluhi pa kljub skoki s tretjega nadstropja ne bilo prav nikaj, ar so na okrožnom sodišči v Olomuci za takše slućaje pripravljeni. Že duže časa majo pod oknov razpeto gosto mrežo. V to je Peluha spadno i ostao nepoškoduvani.

Kalendar.

oktober (31 dni) 43. teden.

dnevi		Rim. kat.	Evang.
m.	tedna		
19	ponedel.	Peter Alk.	Lucius
20	tork	Janoš Kanc.	Irene
21	sreda	Orša	Oršola
22	četrtek	Kordula	Elöd
23	petek	Severin	Gjüngjike
24	sobota	Rafael ark.	Šalamon
25	Nedela	ZZ. Kristuš Rr.	Zl. Blanka

Murska Sobota

— **Usposoblenostni izpit** je položeno v Maribori s prav dobrim uspehom učiteo g. Ferjan Milan. Častitamo!

— **Napredovanje.** G. živinozdravnik Josip Šerbec je postavljeni za veterinarskoga svetnika 6. skupine.

— **Šoferski izpiti.** V tork popoldne so se vršile pred posebnov komisijov šoferski izpiti. Izpitavao je g. inž. Wolf iz Maribora.

— **Menažerija.** Preminoči teden so Sobočani meli priliko viditi živalsko menažerijo. Med drugimi živalmi so največ pozornosti zbudili krokodil, medven, kambele, kača, oroslan. Obisk v menažeriji je bio precij dober.

— **Smrtna kosa.** V Agrarnoj vili je vmro invalid Sluga, ki je v vojski zgubo nogo. Tam si je nakopao tudi beteg, ki ga je mantrao cela leta i ga je spravo v grob.

— **Zdravstveni dom dozidani.** Dela pri Zdravstvenom domu se bližajo konci. V kratkom časi de vse dogotovljeno i bo dom na to blagosloven i otvorjen.

— **Pesji zapor.** Ar so na nekšem psovi zasledili znake besnoče, je odrejen za Soboto i celo okrogolino pesji zapor.

Slovenska krajina.

— **Pozdrave pošilajo** domačim, rodbini, znancom, prijatelom i celoj svojoj domovini: kaplar Alojz Kolmanko iz Mostara, nadale Hinko i Marija Škalič, Slamar Agneš, Hajdinjak Treza, Marčič Ana i Salaj Marija iz Nemčije. Zvün Kolmanka so vsi dali dar na sirmaško deco i to Slojmar i Hajdinjak po 5 Din. ostali pa po 10 Din.

— **Smrtna nesreča.** Honbarovi v Turnišči so mlatili z mašinom proso. Kda so zmlatili, so naložili na edna kola prosenico, na druga pa proso i drugo ropotijo. Druga kola so privezali za prva, tak da so oboja naednok pelali domo. Kak so na ostrom ovinki šteli zaviniti, so se zadnja

Ka novoga v Belgradi?

Obisk italjanskoga ministra. Preminoči teden je obiskao Belgrad general Balbo, italjanski minister za zrakoplovstvo. Naše vojaške oblasti so njemu priredile lepi sprejem.

Novi pravoslavni pušpecje. Na zadnjem arhijerejskem spravišči je bilo imenitvanih več pravoslavnih pušpekov. Zdaj so zasedene vse pravoslavne pušpekije.

Spremembe zakonov. Njeg. Vel. krao je podpisao zakon od sprememb i dopolnitve kazenskoga zakonika i tiskovnoga zakona.

Svetovna politika.

Volilni boj v Angliji. Anglija se pripravlja na volitve. Položaj je tak nejasen, kak še nigdar ne bio. Pri zadnjih volitvaj so nastopile samo tri stranke, zdaj pa je nastopilo osem strank. Liberalna, konzervativna i delavska stranka so izdale na volilce volilne proglase.

Poljska. Preminoči teden se je začnolozasedanje parlamenta. Na prvi seji je govorio ministerski predsednik Prystov. Poročao je od notrašnjega i zvušnjega političnoga položaja Poljske.

Vladna sprememba v Nemčiji. Pod pritiskom žmetnih razmer je dr.

kola poškalila i se prevrgla. Kre kol je prle stopala okoli 4 letna deklica. Proso i bagažje je spadnoloz deklico. Od toga je dobila takše poškodbe, da je naskori na to vmrla.

Ogenj. Preminoči teden so meli v Nemčavcih ogenj. Pri Lončarovih je zgorela oslica slatne. Z marlivim gašenjem se je posrečilo ogenj pogasiti, tak da druge škode ne napravo.

— **Zahvala smilenim srcem.** Siroti Slamar Tereziji je naklonilo več smilenih src iz Skakovec, Vidonec i Gornje Lendave vekše i menše milodare. Vsi tej naj sprejmejo na tom mestu od varuha sirote prisrčno zahvalo.

— **Smrtna kosa.** V Črncih je vmro 78 letni Granfol Ivan. Po pardnevnom ležanju ga je smrt na tihom pobrala. Pokojni je bio v vesi eden najbolje uglednih možov. — V Lukačovcih je zatislola oči k smrtnomi spanji 73 letna Vogrin Julijana. — V Rakičani je vmro 76 letni Najmajster Mihael.

— **Automobil zadeo v kola.** V Pužavcih se je zgodila precij hūda automobilska nesreča. Nekši automobil je zadeo v kola i jih je močno poškodovao. Več poškodb je dobo tudi konj.

Brüning s celov vladov vred odstopo. Državni predsednik je poverio sestavo nove vlade znova Brüningi. Te je vlado istinsko sestavo. Neštarni stari ministri so izostali i so prišli na njihovo mesto drugi.

Predsedniške volitve v Austriji. Zvezna skupščina je preminoči petek zvolila državnoga predsednika. Nanovo je bio zvoljeni dozdašnji predsednik W. Miklavs. Njegov nasprotnik, socialni demokrat dr. Renner je dobo 16 glasov menje.

Španija. Parlament je izglasao zakon, s šterim so ženske dobile volilno pravico. Volilno pravico dobi ženska s 23. letom. — Parlament razpravla od ustave. Debata je jako ostrara. Do močnoga spora je prišlo posebno pri členu, ki določa, da bi se cerkev popunoma ločila od držaave i da bi se razpustili verski redovi. Vnogi poslanci so v znak protesta zapustili parlament.

Bolgarija. Predsednik vlade Malinov je zavolo slaboga zdravja odstopo. Novo vlado sestavlja dozdašnji minister za notrašnje zadeve Mušanov.

Kitajska — Japonska. Nemiri med Kitajskov i Japonskov se še nesokončali. Menše bitke so na dnevnem redi. Obe državi sta poslali Drūstvi narodov prošnjo, naj razsodi v toj stvari.

— **Pazite na pse!** V Berlinu je nekšega motorbiciklista napadno pes. Biciklist je spadno z motora i se je močno poškodovao. Vložo je tožbo. Sodišče je verta kaštigalo na 28 jezero mark, ar ne meo psa privezanoga, nego ga je pūsto na cesto. Pri nas je vnogo psov, ki hodijo po cestaj i vulicaj i se zaganjajo v bicikliste, motore, automobile, kola itd. Na takše pse de dobro paziti, da se ne zgodi kakša nevolaz.

— **INKA,** francosko žganje se porablja že več kak 10 let z velkim uspehom pri reumi i protini. Pri zobnih bolečinaj i glavoboli, nervoznosti i nespanji. Kak vūstna voda i pri potenji nog, rok ali tela. Dobi se po Din 10.- v Lekarni pri Sv. Trojici, Dol. Lendava.

ZA NEDELO.

Po risalaj dvajseta i prva.

Evang. sv. Mat. v 18. táli.

Vu onom vremeni pravo je Jezuš vučenikom svojim priliko eto: Prispodobno je včinjeno králestvo nebesko k človeki králi, ki je šteo račun činiti z svojimi slugami. I kda bi začao račun čniti, postavljeni je pred

njega eden, šteri je dužen bio njemi deset jezero talentomov. Kda bi pa ne meo, odkec bi plačao, zapovedao je gospod njegov odati njegovo ženo, sine i vse, ka je meo, ino plačati. Doli spadnovši pa on sluga, molo se je njemi, govoreči: mej potrpljenje z-menom i vse ti plačam. Smilüvao se je pa gospod nad onim slugom, odpüsto ga je i dug njemi je engedüvao. Vün idoči pa on sluga, najšeo je ednoga z svojih službenih tüvárišov, ki je dužen bio njemi sto sodov; i zgrabivši davio ga je govoreči: plačaj, ka si dužen. I doli spadnovši te službeni tüváriš njegov, proso ga je govoreči: potrpljenje mej z-menom i vse ti plačam. On je pa ne šteo; nego je šo i vrgro je njega v temnico; dokeč bi dug plačao. Videvši pa njegovi službeni tüváriše, štera so se godila, jáko so se razsrdili; i idoči pripovidavali so gospodi svojem i vsa, štera so včinjena. Teda je prizvao njega Gospod njegov i veli njemi: sluga nečamuren, ves dug sam ti odpüsto, da si me proso. Ne li se je trbelo záto i tebi smilüvati nad tvojim službenim tüvárišom, kak sam se i jas nad tehom smilüvao? i razsrdivši se Gospod njegov, dao ga je hoharom, dokeč bi ves dug plačao. Tak i Oča moj nebeski včini vam; če ne odpüстите vsaki brati svojem i srca vašega.

Razgled po domovini.

Mož odrezó ženi jezik. V vesi Hranči v Srbiji se je te dni dogodo nenavaden dogodek, ki je bio posledica neprestanih zakonskih preprirov. Kmet Zdravko Milošević je po dugom i burnom prepri odrezó svojoj ženi Cveti jezik. Cveta je bila preveč trdoglavna i je doma vörtivala po miloj voli. Zgodilo se je celo, da je odišla z doma i se vračala komaj za par dni. Vrh tega se je ob vsakšoj priliki spravila nad Zdravka i ga obdelüvala s svojim najmočnejšim orožjem — jezikom. Zdravko je po svojoj moči odgovarjao, ali njegov organ je osvedočó izredno iznajdlivost Cvete, ka se tiče zmerjanja i psüvanja, ne mogeo uveljaviti. Te dni sta se vračala sküpnó domo i se že po poti kregala zavolo mele, štero je Cveta odala i peneze napravila. Kak vsikdar, je tüdi zdaj Cveta Zdravka s svojim orožjem povsem nadvladala, tak da se je obupan odločo, da napravi konec svojim mukam. Kda sta prišla na domače dvorišče — šče stalno sta se prepirala — jo je Zdravko nenadoma prijeo za roke i jo z vožom privezao k drevi. Stavo njej je ultimatum, če ne henja s psüvanjom, njoj odreže

jezik. Ali s tem je jezno Cveto šče bole razdražó. Nova povoden psüvanja se je vlela na njega. Kda je vido, da samo z saganjom nika ne doségne, je skočo v hišo po škarje i njej z mrtvov pričov svoje odločnosti v rokah ponovo ultimatum. Ali zobstom. Cveta je vlila novo povoden psüvanja na ubogega Zdravka, v dokaz pa, da se ne boji njegove grožnje, je šče celo na steže odprla vüsta i porinola svoj jezik daleč vün. Zdravko je ponüco vugodno priliko: škarje so švig-nole v zraki i komad jezika je spadnolo na jezik... Pri zaslišanji je Cveta s kretnjami i mimiko pojasnila sodišči, da je sama kriva. Kak je ugotovo zdravnik, se njej bo jezik v kratkom zarasteo. Izgieda, da se Cveta kesa svoje bojevitosti i obeta, da se bo pobolšala.

Dve težki nesreči pri Križevcih. Kmet Franjo Bocek v vesi Pri-kraja je splezo na küp sena. Pri tej priliki pa njemi je spodrsnila noga, zavolo šteroga je spadno na železne rasoje. Železni spici so se njemi opičili v črevo i njemi razparale meher i močno poškodüvale drobavje. V nezavestnem stanji so ga prepelali k zdravniku, ki je odredo prevoz na zagrebško kliniko. Njegove poškodbe so strašne i skoro ne vüpanja, da bi preneso. — **Drüga nesreča** se je pripetila 6 letnemi dečki Slavko Golobiči, ki je gnao kravo na pašo. Kravo je vodo na vajati, štero je meo privezano na roki. Naenkrat se je krava zosagala, se spüstila v dir i vlekla šče za seboj dečka nekaj sto metrov. Dečko je pri tem dobo tak težke rane na glavi da je malo vüpanja, da bo ostao pri življenji.

Med potjo k sini ga je doletela smrtna nesreča. Te dni je dobo službojoči železniški uradnik g. P. iz sosedne postaje Ponikva tü sem kratko telefonično vest, da se je med Ponikvo i Poljčanami pripetila smrtna nesreča. Lokomativa je pri nekšem prehodi onstran predora povozila 84 letnega starca Tomaža Gunzerja. Imenüvani starček-prevžitkar, je bio te den napoti v Dramlje k svojem i sini na trgatev. Nišče, najmenje pa on sam je ne mislo, da bo to njegva zadnja pot, da ide v smrt... Pri prehodi ga je dobila lokomotiva i ga povozila. Nesreča se je zgodila najhitrej tak, ka je starec lokomotive ne opazo. Mogoče je pa tüdi, da ga ravno na prehodi zadela kap i je bio že nesrečen mrtev, kda ga je mašin prijelo. Pokojni je bio doma iz Vrha pri Šmarji pri Jelšah. Naj njemi bo lahka zemla, kde je najšeo zadnji svoj počitek.

Čüdna koza. Klüčavničar Pavlovič je pred par dnevi prišeó v sarajevski muzej i povedao, da je last-

nik čüdna koza. Ta koza ma noge kak divja koza, prsi, telo i dlako kak srna, njeni rep ne kozji ne ovčji, temveč podoben vukečomi. Koza tüdi nema roglov ne brađe. Ma štiri dojke z mlekom, ali svoje mleko ceca sama. Koza je celo dobro rejena i je mela predlanskim normalnoga mladüča, lani pa živalski nestvor, ki je bio povsem podoben materi.

Sramota slovenskoga naroda. „Slovenec“ z dne 3. oktobra prinaša naslednji dopis iz Št. Jerneja: Preteklo nedelo so se spoprijeli neštérni fantje vesi Gradišča i Vrhpolja. Oboroženi z rasojami, motikami i drüгим polskim orodjom so začnoli najlutejšo bitko, iz štere je šlo par tej vročekrvnih kokotov s krvavimi ranami. Ednomi so predrli lice, da si je z robcom ustavljal curjenje krvi. Pred domačimi pa je rano i bolečino zatajo i se je izgovarjao, da ga boli zob. — Za pretepeško delo se interesira orožništvo. Zaslužene medalije pa njim bo raztalalo sodišče. — Resan, sramota za slovenski narod, da se sam tak pogübla v pijači i krvi! Ve mamo drüghih nesreč več kak potrebno!

Nesreča z revolverom. V nedelo sta v Kranji čistila na dvorišči manufakturne i galanterijske trgovine I. Savnik domači hlapec Ivan Pavlič i trgovski vučenec I. N. osební automobil. Automobil je bio odpreti na obe strani. Pod sedežem je vučenec zagledno revolvo, štero ma g. I. Savnik stalno nabito v predali pod sedežom. Vučenec je vzeo revolvo v roke i ga šteo pokazati hlapci, ki je stao na sprednji strani automobila. Po nesreči se njemi je pri tom revolvu sprožila i je strelo naravnost v hlapca, ki je šteo poglednoti orožje. Strel, ki je šo skoz odprtoga automobila, je zadeo hlapca v stegnjeno levo nogo. Nesrečnež je taki spadno i so ga odpelali na njegov dom, kde njemi je nüdo prvo pomoč zdravnik dr. Josip Bežek. Ar njemi je pa krogla ostala v nogi i se je bilo bojati komplikacij, so odpelali hlapca, ki je žrtev neprevidnega ravnanja z orožjem, z automobilom v ljubljansko bolnico.

Nesreča pri deli. V mehanični delavnici Ivan Kozarja na Spodnjem Grisi so popravljali i preizküšali automobilski motor starejše konstrukcije. Pri tom deli je bio med drüгим zaposleni tüdi vajenec Rosman Janez, ki je pri imenüvanom majstri v včenej komaj par tednov. Pognati je mogeo motor, ka je bilo za mladoga, nenavajenoga i šibkoga vajenca vsekak pretežki poseo. Ročaj njemi je zdrkno iz prstov i ga z vsov silov vdaro po roki tak, da njemi zdrobo obej čonti v podlahti. Mladomi po-

nesrečenci je vrvnalo streto roko dr. Breznik.

Pijani pavri preprečili gašenje ognja. Na priferiji Zagreba v tak zvanih gorica je 12. okt. ponoči nastao ogenj v gospodarskom poslopi zagreškoga trgovca Cagarića. Kda so prišli zagreški gasilci na pomoč, jih je napadnola skupina pijani pavrov i njim ne pustili gasiti. Komaj, kda je prišla policija so pavri razbežali. Medtem pa je poslopje že pogorelo do zemle.

Iz sveta.

Lokomotiva razmesarila očo i hčerko. Na progi Orleans - Montargis na Francoskom se je zgodila tragična nesreća. Malo pred prihodom rednoga večernoga vlaka je železniški čuvaj Marcel Alexandre pogrešil svoj 6 letno hčer. Kda se je, kak je zahtevala služba, podal pred čuvajnico, je zapazo, da se hčerka špila na progi s svojov punčkov. Oča je ves prestrašeni skočio na železniški tir, da bi rešo dete pred bližajočim se vlakom, pa je njega samoga zgrabila lokomotiva i ga z detetom vred razmesarila do smrti.

Srebrna meša dvojčkov. V nekšoj cerkvi v Prestoni, blizu Londona, sta 24. avgusta t. l. obhajala srebrno mešo dvojčka Rev. Henry i Rev. Frederick Gilett. Oba sta vküper

študerala za duhovnika i sta bila tüdi na eden den posvećena; vdeležila sta se tüdi kak vojaškiva kaplana minule svetovne vojne.

V 2 vürah dvakrat okoli sveta. Ameriški brzojavni urad je poskusil dognati, kak hitro se more izročiti telegram. Poslo je teda brzojavko s tremi rećmi iz New Yorka prek Londona, Madrida, Pariza, Ženeve, Rima, Carigrada, Beća, Berlina, Moskve, Pekinga, Šanghaja, Tokia, Manile, Honolulu, San Franciska, Mehike, Cityja, Havane, Buenos Airesa, Rio de Janeira, Capetowna, Kaira, Bombaya, Melbourn, Vancouverja, Montreala v New York nazaj. Za to pot, ednok okoli severne, ednok okoli južne poloble je potrebüvala brzojavka 2 i 5 minut. Šla je po 25 telegrafskih omrežjih i kabliah: najvećša razdalja po kopnem, Moskva - Peking, je bila opravljena v 4 minutah; najvećša razdalja po morskome kabli, Melbourne - Vancouver, pa je zahtevala 1 minuto.

Pošta upravnishva.

Andrejek Ludvik, Montrond Francija. Peneze pošljite po banki S. C. Baruch Paris. Eeden frank ma 2 Din. 16 par vrednosti. **Šeruga Jožef, Pečarovci.** Prinesi peneze za deco v Soboto zdaj v nedelo 18-ga, dare tam dobiš. **Ficko Mihal Gornji Črnci 21.** Novine vam pošljamo domo, ne več v Francijo. Na konci leta obraćunamo, kelko mesecov je

dobite šće v novom leti. **Pozvek Franca domaći.** Vašemi pošljamo Novine, pa so prišle nazaj, ka ne zadosten naslov. Prosimo vas, da nam naznanite pravilen naslov.

Pošta uredništva.

Bogomir. M. Poslano sprijao. Pregledati še nesam mogeo, a upam, da se bo dalo objaviti. Hvala lepa. Pozdravljeni!

Izjava.*

Kak je znano, je v Črensovcih ustanovljena zadruga, štera se v naj-novejšem časi peća s klanjom živine i odajo mesa.

Nekdo je to društvo prijavo na višjo oblast, a nepoklicani zadrugari obdolžüjemo mene, ki sam v toj zadevi nedolžen.

Dotični ki takše govorice trosi od mene, je nepoštenjak i nesramnjak. Izjavlam, da bom postopao proti takšim ljudem sodnijsko če bodo torili od mene takše žalitve.

Črensovc, 5. X. 1931.

BAUER SAMUEL
gostilničar

*Za to izjavo uredništvo ne odgovarja.

VELIKA PRATIKA

se že dobi v trgovini

IZIDOR HAHN
v MURSKOJ SOBOTI.

Pant. Romanov—Kranjec Ignac:

Štetje otrok.

(Zgodba iz nove Rusije.)

Ko so prišli v zadnju hišo v vasi, so našli na pragu mlado, prestrašeno kmetico, ki je neprestano ponavljala:

„Tega ni vredno, očka, ga ni vredno. Saj ne more ne rok ne nog gibati.“

„Kaj ni vredno? Zakaj ga ni? To je vseeno, če je sedaj bolan, se bo že pozneje opomogel.“

„Ta ne razume ničesar, bratec“, je rekel nekdo iz množice, ki je molče sledil komisiji.

Samo pri Kuznetički so našli šest otrok. Ko so vstopili, je stara obsedela na tleh, kakor je bila in iskala najstarejšemu sedem letnemu uši.

„To ste zgrabili“ je dejal nekdo polglasno.

Zapisali so vseh pet. Namesto matere je navajala starost otrok neka mlada suseda, ker Kuznetička sama ni mogla niti edne besede spregovoriti.

„In odkod so tvoja deca sem pršla?“ je vrašal začudeni trgovac mlado žensko.

Ta ga je divje pogledala, stisnila pod predpasnikom pesnico in rekla sovražno:

„Saj nimam nobenega, to so moje sestre.“

„Vej ga vrag, kaj to pomeni“, je zmignil trgovac z ramami.

To ni bilo vredno, je menil tu-jec in gledal papir.

Ko je komisija odšla k trgovcu na čaj, se je spet začelo delo v visokih konopljah po polju. Nekateri so vlačile zibelke domov, druge so spet drkale po konopljah in tretje so kričale nanje:

„Kaj mećete dol druge konoplje!“

„Pomisli, eno dete sem zgubila. O sveti Bog ti, saj sem ga tu v razgon dala.“

„Morale bi jih vse na en kup zmetati, pa smo jih kar tako razmetale, zdaj jih pa ne moremo najti. Pa kako so konoplje dol vrgli, ti smrkovci!“

„Tu je še eno dete“, je nekdo nekje krićal.

Neka kmetica je bežala tja, pa se je takoj vratila in vila obupno roke:

„To ni moj . . . moj ima rdećo kapico.“

„Tu so se naganjali po konopljah, živina!“

„Kam te je zlodej nesel! Sem sem te posadila, in cecek sem ti dala v usta, da bi lahko pri miru sedel, ti püć!“

„Ćakaj, ćakaj . . . boš že dobil, to si lahko misliš!“ je rekla druga. Držala je za roko triletneća otroka, ki ji je uporno sledil, usta na jok,

Naši po sveti.

Žalostna smrt rojaka v Ameriki.

„Amerikanszki Szlovenec Glász“ prinaša žalostno zgodbo našega rojaka Rojko Antona, rojenoga na Cankovi.

Rojko se je že v mladih letaj odselo v Ameriko. V Bethlehemi je dobo delo. Bio je marliv, vrli, pošten, zato ga je vse rado melo. Prišeo je za prvoga delavca. Zaslužio je veliko, da je s familijov lahko lepo živo. Vse je bilo dobro do zadnjega časa. Naednok pa so se začnoli za Rojka slabi časi. Dobro je delovodjo, šteri ga ne mogeo viditi i se je na vse mogoče načine trüdo, da bi ga spravilo iz fabrike. Rojko je vse mirno prenašao. Delovodja je postajao od dneva do dneva hüši, tak da je Rojko nazadnje več ne mogeo prenašati njegovoga sekeranja. Dobro je vido, da de mogao iti iz fabrike. Znao pa je tüdi, da dela zavolo krize tüdi indri ne dobi. To ga je tak potrlo, da je v dvojnost spadno.

Eden večer ga ne bilo domo. Žena je spitala za njega pri pijatelaj. Ar so tej nikaj ne znali povedati od njega, je šla na policijo. Začnoli so ga iskati i drügi den so ga našli mrtvoga. V zdvojnosti si je sam končao življenje. Zapüsto je ženo i dvoje dece.

Žalostna zgodba naših domačinov v Ljubljani.

Prijateo me je pozvao v edno ljubljansko oštarijo. Pri dukšem sto-

li je sedelo okoli 12 mladih pa od vapna poškoplenih dečkov. Tak poznani obrazi so se mi vidli, ka sam je začno bole natenko opazüvati. Spevali so tüdi edno našo pesem ali jaz sam postajao nemiren. Pili so „štefan“ vina (ta posoda drži dva litra!) i med njimi so bili nešterni preci mirni, šterim se je poznalo, ka so mogli biti zraven zavolo družbe, ovači je pa zamera. Naednok se začüje močen pok i cinglanje i v tistom hipi sta držali kelnerci mladoga dečka za roke i kričali: „To je že ta peti kozarec, takoj plačati! Vsak kozarec 5 Din, vse skupaj 25 dinarjev!“ (Kupica košta 3 dinare, liki što ma lejko plača več!) Prijateo me je potegno za rokav i sva šla! Med dverami sam toga najbole raztrganoga pitao, odkec je doma. „Jaz sam z Odranec,“ drügi mi je povedao da je z Bistrice i da jih je večina od tam. „Dobro morate služiti, da tak plačüjete“, sam pripomno. „Vragá! Jaz sam prišao iz Zagreba, pa sam novi gvant odao, zdaj pa ešče nekaj je v žepi.“ Na cesti sam si zmislilo na stariše, šteri ob toj kesnoj vüri niti v senjaj ne mislijo, da jim je sin novi gvant odao zato, ka lahko kupice meče v zid. Starišje, ne je zadosta, ka mate deco za svet, liki vzgojiti je morete za svet. — Ferko.

Nove knige i časopisi.

Izišao je ALMANAH KRALJEVINE JUGOSLAVIJE oddelek 5/6. (za marc-august 1931.) s podrobnim pregledom uprave, administracije i vseh važnejših ustanov banovin: Drinske,

Zetske, Dunavske, Moravske Vardarske i Uprave Grada Beograda.

V toj številki so štampani:

Občni statistični pregled Kraljevine Jugoslavije.

Alfabetski pregled vseh upravnih oblasti (okrožnih inšpektoratov, okrajov itd.), občin i varašov za celo državo.

Cena je: IV. zvezka Almanaha za l. 1931. Din. 250, posebnoga izdanja „Unutrašnja uprava“ s pregledom pojedinih banovin Din. 150.

Glavno uredništvo Almanaha Kraljevine Jugoslavije, Zagreb VI.

Glavni urednik: Viktor Manakin, Zagreb, Žerjavićeva 4., telefon 80-14.

Grozna eksplozija.

Preminoči petek se je v Gdyniji pripetila strašna katastrofa. Zavolo eksplozije svetilnoga plina se je porušila pet nadstropna hiša, ki je bila šče pred kratkim zgrajena. Na kraji nesreče se je v hipi zbrala velika vnožica lüdi, ki jih je privabo strašen pok i velki steber ognja. Gasilci i vojaštvo so taki organizirali rešavanje. Eksplozija je 14 stanüvanj popunoma vničila.

Izpod razvalin so potegnoli 10 mrtvecov i 30 ranjencov, žrtv eksplozije v porüšenom poslopji. Kak mislijo, je najmenje telko žrtv šče v razvalinaj. Tela so tak razmrcvarjena, da jih niti lastni sorodniki ne morejo spoznati. Zvün 14 popunoma porüšenih stanovanj v toj skupini hiš, je šče 20 drüghih stanovanj tak močno poškodüvanih, da so jih morali izprazniti, ar je grozila nevarnost, da se bodo podrla.

roko pred očmi. Samo tiste, ki so našle svojo deco, so jih mirno peljale, so gledale zadovoljno sosede, ki so še okoli iskale.

„To ni več življenje, to je kažensko delo. Zdaj odpeljejo živino, zdaj treba skrivati deco, k drugemu človek ne pride!“, je rekla mati, držeč otroka za roko.

„Kaj tebi! Vzameš zibel pod roko in greš z njo; toda poglej mene: dva na rokah, dva se držita za janko, enega sem pa zgubila.“

„Da. Pa smo vendar dobro napravile. To smo se naučile, ko so živino šteli. Zdaj ni trajalo več kot pet minut!“

Vse so bile zadovoljne. Samo Kuzmetička je sedela v travi pri sosedi in jokala: Vse njene otroke so zapisali, samo njo so dobili. Okoli nje so stale druge in so jo gledale.

„Nesreča jo je doletela“, je kdo rekla.

„Drugič si je treba premisliti! Cel kup jih je rodila i misli, da mora tako biti, ne, mamica, zdaj so drugi časi!“

„Če se resnica pove, gre z deco le lažje, kot z živino. Če se deca malo poskrijejo, ni tako velika nesreča. Če pa kdo vleče leto starega bika in ga ta pehne, da mu oči izstpijo...!“

„Ja — dosti lažje gre z deco!“
„Tedad so nam vzeli celo množino živine.“

„Tako hitro so prišli, da ni bilo časa niti za premišlanje.“

Na kolniku se je prikazal trgovec. „Vse, ki so pokazale deco, naj pridejo v mesto v soboto večer.“

Vsi so se nehote ozrli na Kuzmetičko.

„Kaj pa bo tam?“
„Dobijo podporo za deco, obлеко, čevlje...“

Nekaj časa so vsi molčali. Končno je nekdo jezno pljunil in rekel:

„To je proketo življenje; saj nihče ne ve, kaj naj dela!“

Vendar so že stali okoli Kuzmetičke in jo zavidali: ona je bila edina, ki se ni zmotila.

Vojaški ataše - redovnik.

„Berliner Tageblatt“ poroča, da namerava poljski vojaški ataše v Berlini Morawski odložiti svoje vojaške časti i oditi v samostan. Kak je znano, se je nedavno z njegovim avtomobilom smrtno ponesrečo bivši poljski ministrski predsednik grof Skrzynski, dočim je Morawski, ki je šofirao, ostao nepoškodüvan. Nesreča ga je popunoma potrla i se šče umakniti iz javnoga življenja.

Za naše male.

Najvekša sreča.

Najvekša sreča — je bogastvo, trdi kodiš, ki nema ne blaga ne denarja.

Najvekša sreča — je zdravje, misli bogataš, ki je vedno betežen.

Najvekša sreča — je zmaga, je pravo general, šteroga so po velikom porazi vpokojili.

Najvekša sreča — je samota, pravi on, ki se v veliki i imenitni družbi vedno dugočasi.

Najvekša sreča — je prostost, vzdihavle kaznenec za zamreženim oknom.

Najvekša sreča — je miren kotiček v topli celici temnice, je pravo siromak brez strehe.

Najvekša sreča — je mamica, je začebljalo dete, ki se je izgubilo, pa ga je boža previdnost palik privedla v materino naročje.

Najvekša sreča — je moje dete, je pravila mati. I pritislila je dete k sebi pa poljubila čisto, lepo srečo brez primere . . .

Rak so Šalapenci odbornika z jaliča spravili?

Najbolši odgovor je poslala Berke Lizika iz Rakičana. Te odgovor se glasi:

Gospodarstvo.

Konjska razstava v Čakovci. V nedelo, dne 25. oktobra priredi „Mursko kolo jahačev i vozačev kralja Aleksandra I.“ v Čakovci na sejmišči razstavo konjske živine teške i lehke fajte. Razstavljene do kobile z žrebeti i žrebci. Razstave se lahko vdeležijo konjerejci iz čakovskega, preloškoga, lendavskoga i ljutomerskoga okraja. Za lepo živino se dobi nagrada.

Gospodarski list. Ing. Drag. Grujič, šef odseka za perutninarstvo pri kmetijskom ministrstvi v Beogradu je začeo izdajati list „Živinarev glasnik“, ki ima nalogo, pospeševati perutninarstvo. Cena lista je letno 40. Din. List se naroča pri izdajatelju.

Cene:

V Maribori. Pšenica 1.75 do 2, rž 1.75, ječmen 1.50, oves 1.25 do 1.50, koruza 1.50, proso 2.50, ajda 1.50, fižol 1.50 do 2, luščeni grah 10 do 12. Kokoš 30 do 45, piščanci 25 do 50, rece 18 do 22, gos 40 do 60, puran 40 do 60, divji zavec 25 do 30,

„Šalapenčarje so pripelali pět vozov fine otave pa so na tri metre visiko naslali okoli jaliča i té je skočo odbornik doli z vriha i se je do guta v otavo pogrozol!“ — Što šće znati kak je prišo vün iz té otave, naj ide v Rakičan Berketovo Liziko pitat. Ona najmre pravi ka „Peški“

Za nagrado dobi povest: „Živ pokopan.“

Sen maloga Jožeka.

Mali Jožek si je legeo spat. Skozi okno ga je lukao svetli mesec. Jožek ga je nekaj časa gledao, potem pa je zapro oči i je zaspao.

Meo je čudovite senje. Prikazao se njemi je nekši velki mož, od šteroga je Jožek dostakrat čuo v pripovedkaj. Približao se njemi je i Jožek ga je proso, naj ga malo zible.

Glej čudo! Mož ga je zdigno s postele i se je zdigno z njim v zrak. V višavaj si je seo na oblak i je začno Jožeka zibati.

Groza! Naednok sprašči. Oblak poči na dvoje i mož z Joškecom vred spadne na zemlo.

Kak je Jožek spadno, se zbudi i odpre oči. Zgledne se okoli sebe i spozna, da se njemi je samo senjalo i je med spanjom spadno s postele.

fazan 17 do 22, srnjak 10 do 16, jerebice 10 do 12. Celi orehi 6, luščeni 32. Hren 12, kisilo zelje 4, repa 2, buče 0.50 do 1, gobe 1 do 2. Grozdje 3 do 5, jaboka 4 do 8, breskve 4 do 6. Mleko 2 do 3, vrhnje 12 do 14, sirovo maslo 28 do 32, med 12 do 20, slive 3 do 5, sirovi kostanj 2, pečeni 6 Din.

Živina: Debeli junci 1 kg žive teže od 4.25 do 6.75 Din, podebeli junci od 3.50 do 5.50, plemenski junci od 2.75 do 4, biki za klanje od 3 do 4.50, klavne krave debele od 2.75 do 3.75, plemenske krave od 2.75 do 3, krave za klobasarje od 1.50 do 2.50, mlada živina od 3.50 do 6 Din.

Svinje: Mladi prašči 5 do 6, tednov stari komad 40 do 80 Din, 7—9 tednov stari 90 do 100 Din, 3—4 mesece stari 150 do 250, Din 5—7 mesecov stari 300 do 400 Din, 8—10 mesecov stari 450 do 500 Din, 1 leto stari 550 do 750 Din, 1 kg žive teže 7 do 8 Din, 1 kg mrtve teže 10 do 12 Din.

Meso: Volovsko meso I. vrste 1 kg od 14 do 16 Din, II. vrste od 10 do 12 Din, meso od bikov, krav i telic od 6 do 8 Din, telečje meso I.

vrste od 18 do 24 Din, II. vrste od 10 do 12 Din, svinjsko meso friško od 12 do 25 Din.

Zadrūžništvo na Hrvatskom. Iz poslovnoga poročila zagrebske trgovske zbornice za leto 1930 posnemamo, da je bilo na njenom področji vpisani v zadrūžni register 80 zadrug (1928 118), izbrisani pa je bilo 27 (16) zadrug. S tem je naraslo število zadrug na zborničnom področji na 1522 (1469) i to so se zadruge razdelile sledeče: kreditne 930 (1929 891), nabavljalne 348 (358), konsumne 29 (25) i razne zadruge 212 (193).

Za smeh.

Če je doktor vinjen. Nekši doktor, ki je rad srkao vino i je bio zvün toga preveč razstresen, pozvani je b'io ednok k nekšemi betezniki, ki je meo hūdo mrzlico. Približao se je betezniki, da bi mero žilo, a je prijaio mesto beteznikove roke, za svojo roko. Komaj jo je nekeliko časa držao, kda je roko nejevoljno zagno od sebe i zakričao: „To nikdar ne mrzlica temveč tepeš je pijan!“

*

V opojnosti. Major: „Vi, črnovojnik, stojte. Zakaj ne izkažete časti? Ne veste, kdo sem jaz?“ „Ne vem.“ „Jaz sem vaš major.“ Črnovojnik (vinjen i prijazno): „To je lepa služba; le dobro se držite, gospod.“

*

Mati i oča sta šla z malim Števekom na misijonsko predavanje. Misijonar je pravo, da divjaki še nagi hodijo. Na konci predavanja so z nabiralnikom pobirali za afrikanško deco.

Kaj ne, mama, misijonar so pravili, da divjaki ne nosijo obleke?

— Tak je, sinek.

— Zakaj pa so potem oče vrgli v nabiralnik edno gumbo?

Oda se

vinogradsko posestvo z lepov hišov — 4 sobe, kühnja, klet, 4 nove plūge goric s samov žlahtnov trtov brez šmarnice, 1 plūg šume, 1/2 plūga posestva, njiva, sadovnjak, travnik, z bratvov ali moštom vred. Sobe so popolnoma opremljene ravnotak tūdi klet; je vse ka se rabi pri hiši (lagvi i vse orodje). Gorice ležijo na Strmci na najbokšoj voznoj cesti. — Vse se takoj oda zavolo silnoga odpotiivanja. Ogledajte si osebno i potem bodete sami sodili, cena bo primerena i plačilni pogoji ugodni: VRŠIČ STRMEC pošta Ljutomer.

ŠTEFAN LAZAR:

S STRELOV i PLINOM.

— Idi vün! — je kazao na vhod. — Idi vün...
 Deklina pa je ostala.
 — Ne tiraj me — je šepetala. — Ponižna služabnica tvoja sem... Usmili se me!
 Mutsuhito Dsain je zaškril z zobmi.
 — Usmili se me... I što se mene usmili? Šteri bog se me usmili?
 — Ama — Teras — Omi — Kami, operi njegovo bol, da bo njegova duša bela i vesela... — je počasi molila Zvončka.
 Mutsuhito Dsain je vkup počo z dlanmi i skuze so se njemi v potokih levale iz oči.
 — O, Ama — Teras — Omi — Kami!... i med tem si je meno roke. — Srce... Srce... pogledni moje srce... če si bog!...
 Dekla je gledala njegove mantre.
 — Povej — se ga je nežno doteknola — povej mi, gospod... Mogoče ti lahko pomagam?
 — Ne... ne mogoče... — se je sünola iz njega bol. — Gorje mi!
 Potom je nekelko premagao bol i ledeno gledao predsebe kak kakši mrtvec.
 Dekla njemi je küšnola roko.
 — Povej... O, povej... tü sem... Ka se je zgodilo? ...
 Mutsuhito Dsain je malomarno segno po velkom ameriškom časopisi i skuzno oko se njemi je stavilo nad drugim stolpcem tretje strani. Vüstnice so se premikale, kak da bi izgovarjao litere, a reč se je brezglasno razpršila na vüstaj kak kakši čaren penasti balonček. Deklica se njemi je tiho nagibala za hrbet i gledala v časopis.
 Angleščino je nekelko lomila, ne pa poznala litere, samo japonske pismenke.
 — Ka je to? — je kazala s finim prstom na nepoznane vrste, ki so skrivale v sebi takšo veliko bol.
 — Omoži se... — je nevedoma mrmrao Mutsuhito Dsain.
 Zvončka je prebledela.
 — Omoži se? — je napnola trepetajoče oči.
 — Alicka, o Alicka... — je mrmrao Mutsuhito Dsain prepadlo.
 — Alicka? — so zdehnola vüsta ime tüje deklinne. — Mutsuhito...
 Trpeči mož se je zdramo.
 — Ka ščeš? — jo je gledao temno i zmedeno.
 — Tolažim te...
 Mutsuhito Dsainova glava se je znova povesila. Tolažim te! Ali jeste tolažba za njegovo bol? Tihi, zadušeni glas se je prikradno iz grla, kak da bi popevao prvo vrstico kakše žalne pesmi... potom pa je obtihno, obraz zakrio i tiho sopo.
 — Gospod, Mutsuhito Dsain pomisli na to, da je lübezen zdržena z bolestjov... — njemi je pravla dekla malodušno. — Tüdi meni se večkrat vidi, da se od mojega vzdihla posüši list... i glej, vseeno premagujem bol...
 Mutsuhito Dsain je trepetajoč si vseo na preprogo.
 — Ti si mož, jaz pa samo slabotna ženska stvar, vzemi me za zgled, bodi močna duša, stepi s sebe prah i odpri srce pred nemerajočimi bogovi i oni se te usmili: iz glave ti preženejo temne misli, slabost i greh...
 Mutsuhito Dsainove skuze so padale na pobeljeno preprogo.

— Obrni se k dühovom prednikov ki čuvajo japonsko cesarstvo i varüjejo naše düše. Obrni se k najlübšemi dühi: Ottoke, pogledni na mene, milostno glej na mene...

— Mati... je tožo nesrečnik. — Oh, Kökörčin, zakaj si me rodila? Ti siromaška Kökörčin...

Naprej se je nagno, iz odpreti vüst njemi je vrela bol i tihe skuze so se spüščale po zgübanom obrazi kak srebrne marjetice. Deklina je dale gučala:

— Zateči se k materinomi dühi: on ti bo stao ob strani i te bo brano od Bakemono-Lama, od sküšnjave. Ar lübezen je sküšnjava... Darüj velikim bogovom, oni ozdravijo tvojo smrtno lübezen...

— Ne... ne mogoče... — je sopo Mutsuhito.

— Ali jo tak lübiš? — je zaihtela deklina. — Oh, srečna deklina!

— Ka ščeš? — jo je mrzlično gledao Mutsuhito. — Lübiš jo...

Deklinina glava se je sklonila kak mirajoči cvet.

— Lübiš jo... — je tiho jeclala.

— Lübiš! — je privrela na Mutsuhito Dsainova vüsta tožba i blede obraz je obsijala nekša blazna veselost. — Ona je moja!...

— Omoži se... — je šepetala Zvončka.

— Omoži se? — so ropotali zobje, kak da bi kamenje mleo. — Alicka! Raj svet vničim... v—ni—čim!...

Skočo je s pregoge i v divjih čemeraj stepao s pestmi. V hišo je butal veter i ploha je šümela. Tajfun prihaja! Ali Mutsuhito Dsain je prekričao ropotajoči viher:

— Raj morim! Mo—rim svet... Hej!... Hej!...

V krogi je bežao, potom pa se je napoto vün. Dekla ga je zgrabila za rob plašča.

— Mutsuhito! Stoj!... Jaz, jaz te lübiš...

Mutsuhito Dsain je strašno zakričao, deklico v prsi süno i oddirjao vün.

— Moj dragi... — je šepetala Zvončka.

Zavrtelo se njoj je, sinje oči so se bolestno zaprle i se je zgrüdila na preprogo. Roke so odleteli na razno i rokavi plašča so se odprli. Mrtva gospica. Na pozlačenih vüstnicaj se prikaže krv kak rdeča črešnja.

X.

V gorskom prepadi je tulo viher, sukao i lomo je drevje i na svinčeno čarnom nebi je tirao vučeče megle. Ploha se je vlevala i vrtinci so bobneč valili po gorskom rebri strgane grüde i iztrgano korenje drev.

Sopeč je šo navzgor med pogaženim grmičevjom kamelije i bombaža. S kondravimi vlasmi, celi premočen se je vzpenjao v vrtincih naliva na gorski vrh, šteroga je šumeča burja mlatila z bičom, ki ma milijon vrhov. Človek, ki beži iz potopa, pred skuzami, pred samim sebo. Sirmak, trpeči človek, od šteroga duša mlati šče vekši vihar, — šče vekši tajfun.

Kam drvi? Samoga sebe išče! Beži pred samim sebo, da bi našeo sam sebe. Vün v naravo! Vün v grmeči viher! Odpri srce, človek, da bo se od tebe včila trpeti žuta, svet razdirajoča burja...

Oblak se trga, ploha kaple, vetrovni vrtinci pretresajo zrak, po zemli ropoče noga tajfuna. Drevo hrešči, veje se upogibajo i liste trga cvileči vihar. Travne bilke se strahoma pogiblejo v prah i roji metulov plešejo v poplavi smrtni ples. Vidzumi! Miši bežijo, a spokana skala jih vrže iz sebe. Potres na nebi i na zemli! Tajfun s čarno-žutov perotjov zakriva Nagasaki... (Dale.)

V norosti je bujo ženo i dve deteti.

Iz Tuzle poročajo od groznoga dela ednoga norca, ki je zaklao svojo ženo i svojivi dve hčeri ino se zabavao nato s tem, da je svojim žrtvam rezao glave, roke i noge. Piše se Hasim Rahmanović. Pamet se nje-mi je zmešala med svetovnov bojnov i vsa ta leta po prevrati so ga meli doma kak mirnoga i ne nevarnoga be-težnika. Strašen zločin je opazila so-sida, ki je šla vgojčno po vodo. Pri stūdenci je najšla zaklano Rahma-novićevo dete, šteroj je norček zatek-no lampe i odrezao ного. So-sida je bežala domo i povedala moži, ka se je zgodilo. Njeni mož je nato vdor v Rahmaničovo hišo. Pred dverami je najšeo razmrcvarjena tela. Vse so mele glave odsekane. Nato je norc s sekrov sekao vkraj mrtve-com noge i roke. Kda je opazo so-sida je kričao: „Vse vas zakolem!“ Nato ga je sosid z velkov težkočov zvezao k drevi i pozvao policijo, šte-ra ga je taki spravila v bolnico.

Glavnoga natakara

sprejemem v svojo kopališko krčmo v Ižakovcih. Je lahko tudi ženska. Krčma se da tudi z arende, če jo što vzeme. **TURK JOŽEF** krčmar M. Sobota.

HALO!

HALO!

KAJ JE NOVEGA?

Naznanjam c. občinstvu ter g. čevljarjem, da sem vsled gospodarske krize ter z ozirom na pomanjkanje denarja znižal cene vsakovrstnega usnja kakor tudi čevlarskih potrebščin.

Prosim c. občinstvo, da preje, ko si bi nabavilo usnje za zimo, se potru-di v mojo trgovino, da se bode-te lahko prepričali, da dobite pri me-ni najboljše in najcenejše usnje.

S spoštovanjem:

2

Bartanič Geza trgovec z usnjem
v Dolnji Lendavi, Glavna ulica šte-v.
75, poleg cerkve v lastni hiši.

AMATERJE POZOR!

Fotografski aparati
i vse fotografske po-
trebščine se dobijo
po jako niskoj ceni
v trgovini s paperom

HAHN IZIDOR-a v M. Soboti.

VABILO

na izredni občni zbor KMEČKE HRANILNICE i POSOJILNICE v DOLNJI LENDAVI, registrirane zadruge z neomejeno zavezo, ki se vrši dne 18. oktobra 1931. dopoldne ob 11 uri v združni pisarni na župnišču v Dolnji Lendavi.

Dnevni red: 1. Sprememba pravil.
2. Volitev enega člana načelstva.
3. Slučajnosti.

Ako ta izredni občni zbor ne bi bil sklepčen ob navedenem času, vrši se pol ure kasneje na istem mestu in pri istem dnevnem redu občni zbor, ki veljavno sklepa ne glede na število navzočih članov.

Zimski vozni red autobusne proge

Čakovec—D. Lendava—Beltinci—M. Sobota

velja od 5. oktobra 1931. naprej.

STAJALIŠČE				
6·30		Murska Sobota		15·25
6·53		Beltinci		15·07
7·11		Črensovci		14·48
7·55		Dolnja Lendava		14·22
8·20		Čakovec		13·30
Vozne cene kak prvle.				

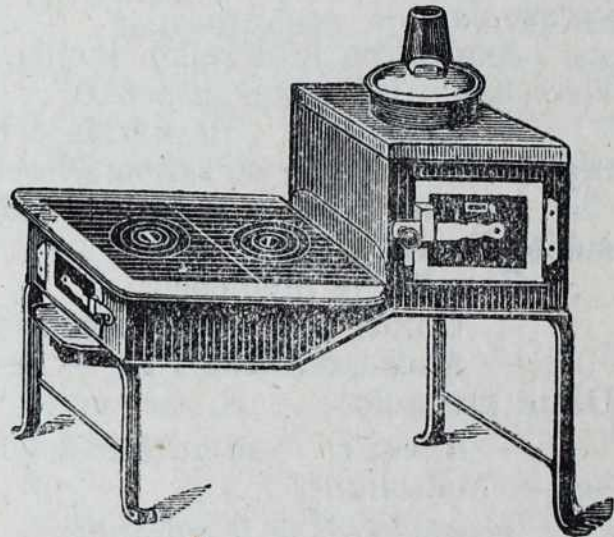
NAZNANILO.

Naznanjam poštüvanomi občin-stvi, da zgotavljam te faleše špar-hete. Tudi mam vu vsakoj ve-likosti gotove, šteri se lahko taki prevzemejo.

DOBRO DELO!

CENE ZMERNE!

KOFJAČ FRANC ključavničar
M. Sobota Lendavska cesta 36.

NALAGAJTE PENEZE v

HRANILNICO i POSOJILNICO v ČRENSOVCIH,

registrirano zadruge z neomejenov zavezov,

ki se je preselila v lastno hišo „NAŠ DOM“ i od novoga leta naprej uraduje vsaki delaven den od 8 do 12 vüre i vsaki svetek od pol 9 do 10 vüre predpoldnevom. **Za hranilne vloge plača intere-ša 8—8 1/2 %.** Rentni davek plača sama za vse vlagatele i za sebe ne obdrži nikše provizije. Pri davanji posojil računa samo 1 % uprav-nih stroškov i to samo ednok, čeravno je posojilo dano na duga leta. **Posojila davle na poroke i tabulacijo na 10 %.**

NAČELSTVO.